

MAN ŠITĀDS PARTNERIS NEDER

Date: 13 aprīlis, 2026 | **Author:** Kristīne Om Shanti

MAN ŠITĀDS PARTNERIS NEDER! ES ESMU PELNIJIS LABĀKU!

Cik daudzi cilvēki dzīvo ar iekšēju pārliecību:

“Šis partneris man nav piemērots. Man neder šāds partneris. Es gribu un es esmu pelnījis labāku, citādāku, vērtīgāku partneri!”

Tā ir tāda dzīvošana pastāvīgā iekšējā cīņā un konfliktā — man nepatīk esošais partneris, taču pārtraukt šīs attiecības arī, nez kāpēc, nespēj un izmainīt neko savā dzīvē arīdzan...

Vai arī notiek šķiršanās iniciēšana un attiecību pārtraukšana, bet nākamais partneris izrādās identisks — ar tādām pašām rakstura īpašībām un tādu pašu attieksmi pret mani.

Cilvēkam bieži ir izveidoti precīzi saraksti ar to, kādu partneri vēlas, kāds derētu, kāds nederētu, ar kādu spētu būt patiesi laimīgs. Ir sataisītas kolāžas ar laimīgo sevi — iedomātā partnerībā ar izsapņoto izredzēto.

Dzīvojot, jūtot, piedzīvojot un vērojot esošo partneri, galvā paralēli tiek galvā turēta iedomu bilde ar savu ideālo partneri, kurš, šķiet, kaut kur noteikti ir. Šī ilūzija palīdz izturēt esošo dzīvi.

Taču ar realitāti, nez kāpēc, ar šo izsapņoto partnera sarakstu nesatiekas...

Sociālo tīklu ilūzija

Šodienas sociālie tīkli šo nepieņemšanu esošajam padara vēl asāku.

Mārketinga ietvaros ir radīti “ideālo, laimīgo pāru” konti, kuros ir tikai laimīgi, tikai perfekti, tikai turīgi, ceļojoši, apmierināti, piepildīti partneri, kuri dzīvo personīgās mājās, ir realizējušies, veseli, moderni un to visu apliecina, tam visam piekrīt tūkstošiem, miljoniem sekotāju.

Salīdzinot savu dzīvi ar šo digitālo spoguļi, sava reālā dzīve šķiet tik remdēna, tik vienmuļa, tik nekrāsaina, tik nespoža, tik nekāda un tik saspdīti neizdevusies.

Pat paša ķermenis šķiet tik vienkāršs un nekāds. Partneris — tik parasts...

VISS, KAS TEV IR – TEV DER!

Zini, viss šajā īstajā realitātē ir pavisam vienkārši:

Source: <https://omshanti.life/man-sitads-partneris-neder/>

viss, kas tev ir, ir tev derīgs, tevis cienīgs, tevis paša piesaistīts, tevis paša radīts, tev atbilstošs un visprecīzāk piemeklēts no Visuma telpas.

TAS, KAS TEV IR — TAS TEV DER!

Viss, kas katram ir, ir viņa iekšējās pasaules precīzs atspoguļojums.

Arī partneris.

Visa tā kaulēšanās ar realitāti — tas ir mēģinājums pārliecināt Visumu, ka tu esi pelnījis kaut ko “labāku”, ka Tu esi labāks par savu reālo dzīvi.

Ja tavā priekšā ir partneris, ar kuru pastāvīgi cīnies, karo, nespēj sadzīvot, uzskati viņu par zemāku vai necieni — tas viss norāda uz nespēju atzīt sava ego apmērus, savu brieduma trūkumu, savas neatzītās ēnas puses.

PARTNERIS LĪDZ SEKUNDES SIMTDAĻAI ATSPOGUĻO VISU TO, KO TU SLĒP SEVĪ, ko nespēj iersudzīt, atzīt, izmainīt sevī.

Partneris spoguļo neizietās mācībstundas: lepnību, mazvērtības sajūtu, bailes vērt vaļā sirdi, nemīlestību uz sevi pašu, apspiesto agresiju, infantīlismu utt.

Atbildība sākas ar sevi

Tirgošanās ar Visumu par “labāku partneri” nekā tas, kurš tev jau ir, patiesībā norāda uz iekšēju negribēšanu pieaugt un uzņemties atbildību:

Kāds es esmu?

Kas man sevī jāmaina?

Cik foršs es pats esmu kā cilvēks, kā personība?

Vai es protu mīlēt un cienīt sevi — un otru cilvēku?

JA TEV KAUT KAD NEDER — TEV TAS NAV. Vai Tev to noņem.

Tā darbojas Visuma kārtība, kuru cilvēka prāts nespēj apiet.

JA TEV TAS IR — TEV TAS DER.

Tu iekonomēsi ļoti daudz laika, enerģijas un resursu, ja tā vietā, lai analizētu un censtos izmainīt savu partneri, sāksi skatīties pats sevī.

Saproti — kāpēc tieši šāds partneris stāv tev pretī?

Kāpēc es esmu un palieku šajās attiecībās?

Ar ko mani piesaistīja un pietur tieši šis cilvēks?

Kad tu patiesi meklēsi atbildes uz šiem jautājumiem, atvērsies pārsteidzoši dziļa pasaule. Tā ir iespēja beidzot iepazīties ar sevi — lai sāktu ietekmēt un vadīt savu dzīvi, nevis dzīvotu aklā automātismā.

Upuris un dēmons

Cik vilinoši ir vainot, apvainot un sūdzēties par savu “nekādo” partneri!

Daži pat spēj tā pavadīt visu atlikušo dzīvi — neko nemainot.

Redzēt partneri dēmonu, bet sevī pastāvīgo cietušo eņģeli — tā ir tipiska upuriskā savienība, kurā attaisnojums savam iekšējam infantilismam tiek atrasts otrā cilvēkā, nevis sevī.

Cik ērti ir būt pastāvīgi neapmierinātam un nogrūst atbildību uz partneri.

Un pat necensties pieaugt, kļūt atbildīgāks, ieraudzīt sevi kā to, kas dzīvo precīzi atbilstošu dzīvi savam iekšējam saturam.

Godīgi jautājumi sev

Kāpēc ir tik sarežģīti uzdot sev godīgus jautājumus?

Ko es te daru?

Ko es daru ar šo cilvēku?

Ko es daru šajās attiecībās?

Ko es cenšos ar varu izdabūt vai izsist no šī cilvēka — ko pats sev nespēju iedot?

Ko es sagaidu no partnera — ko pats sevī nespēju aizpildīt?

Kas man pašam trūkst — un ko es ceru, ka otrs man nokompensēs?

Kāpēc pret mani tieši tā izturas?

Kāpēc scenārijs atkārtojas?

Ko es neredzu? Kur mans ego ir iesprūdis? Kur es sev meloju, izliekos, neesmu patiess?

Kāpēc man vajadzīgs tieši šis partneris?

Ja tu sāksi atsperties no šīs tēzes —

“Ja man tas ir, tātad tas ir vislabākais, kas man šobrīd der vai atbilst tam, kas es esmu,” –

tu daudz ātrāk iekšēji pieaugsi un spēsi kaut ko izmainīt, nekā turpinot infantilā manierē vainot esošo partneri un dzīvot sapņainā ilūzijā, ka esi labāks, baltāks un pūkaināks par to, ko dzīve tev piedāvājusi.

Kristīne OmShanti - MAN ŠITĀDS PARTNERIS NEDER

Jo, ja mēs atsakāmies mācīties labprātīgi,
dzīve māca caur sāpēm, bezizeju un ciešanām.

Kristīne Pabērza